

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Oleg Popov, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020 în cauza penală privindu-l pe

***STANȚIER Vasile XXXXX**, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.01.2020 – 04.02.2020;

Instanța de apel: 26.02.2020 – 17.06.2020

Instanța de recurs: 01.09.2020 – 28.10.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 04 februarie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Stanțier Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. lit. b) e) și f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicată lui Stanțier Vasile conform art. 90 Cod penal, fixându-i-se un termen de probă de 5 ani.

S-a admis parțial cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă de 4688 lei.

S-a dispus încasarea din contul lui Stanțier Vasile în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă totală de 42,60 lei pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 201902P3773 din 07 noiembrie 2019.

Corpurile delictive: un ghiozdan din materie culoare surie, în care se afla o pereche de chei, un blocnot cu inscripția „Office book”, un notebook de model „Lenovo” de culoare neagră, un carnet cu inscripția „product Catalog”, un fular, o pereche de ciorapi de culoare surie, o filă „A4”, în folie pe care era printată o bucătărie, un acumulator pentru telefoane de model „Baseus” și un ceas de model „Samsung Gear S3”, urma a fi păstrate de proprietarul Lebedev Denis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, inculpatul la 07.11.2019, în jurul orelor 03:00, împreună cu alte două persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă în procedură separată, prin înțelegere prealabilă având din timp un plan bine chibzuit, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane în timp ce se afla în XXXXX, a aplicat multiple lovituri cu pumnii peste fața lui Lebedev Denis după care au sustras în mod deschis de la acesta un ghiozdan din materie la prețul de 300 lei, în care se afla un notebook de model „Lenovo”, cu încărcător la prețul de 6000 lei, un acumulator pentru telefoane, de model „Baseus”, la prețul de 300 lei, un fular la prețul de 200 lei, o pereche de ciorapi la prețul de 20 lei și două blocnotes, iar de pe mână i-au sustras ceasul de model „Samsung Gear S3”, la prețul de 4100 lei, astfel cauzându-i victimei durerii fizice și pagubă în proporții considerabile în sumă totală de 10.920 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. lit. b), e), f) Cod a-i stabili pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 3 ani și 2 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Obligarea inculpatului la compensarea cheltuielilor judiciare în sumă de 4688 lei. Corpurile delictive: un ghiozdan din materie culoare surie, în care se afla o pereche de chei, un blocnot cu inscripția „Office book”, un notebook de model „Lenovo” de culoare neagră, un carnet cu inscripția „product Catalog”, un fular, o pereche de ciorapi de culoare surie, o filă A4, în folie pe care era printată o bucătărie, un acumulator pentru telefoane de model „Baseus” și un ceas de model „Samsung Gear S3”, ce au fost restituite părții vătămate Lebedev Denis Vladimir - de lăsat în proprietatea acestuia.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

-sentința instanței de fond este neîntemeiată în partea individualizării pedepsei penale, instanța de fond nu a aplicat o pedeapsă rezonabilă, capabilă să asigure cu certitudine scopul legii penale în restabilirea echității sociale, corectării condamnatului și prevenției săvârșirii noilor infracțiuni;

-în cazul examinat, inculpatul, sfidând faptul aflării sale în public, prin utilizarea violenței a comis în grup cu alte persoane sustragerea deschisă a bunurilor

altei persoane, afectând astfel esențial un membru al comunității sociale în una din valorile sociale supreme protejate de lege – proprietatea persoanei.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, menținând hotărârea atacată fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal.

S-a reținut că instanța de fond a aplicat inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. b), e), f) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, fără amendă și în temeiul art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 5 ani, conducându-se în acest sens de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite la prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii comise de inculpat care, potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal este una „gravă” și luând în calcul pericolul social al faptei prejudiciabile, care a fost comisă de mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, circumstanțele agravante prevăzute la lit. b), e), f), alin. (2) art. 187 Cod Penal.

În acest sens, instanța de apel a respins argumentele acuzatorului de stat potrivit căruia instanța de fond nu a ținut cont că prin fapta sa infracțională inculpatul a sfidat faptul aflării sale în public, prin utilizarea violenței a comis în grup cu alte persoane sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, or, atât la calificarea faptei, cât și la individualizarea pedepsei penale, instanța de fond a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, de circumstanțele agravante reglementate la alin. (2) art. 187 Cod penal, aplicând în cele din urmă pedeapsa în limitele sancțiunii normei penale incriminatorie, astfel după cum a fost redusă prin prisma alin. (8) art. 364¹ Cod procedură penală.

Tot în acest sens, instanța de apel a reținut că inculpatul anterior nu a fost atras la răspundere penală, are la întreținere un copil minor, este o persoană cu vârstă tânără (22 ani) ale cărei valori sociale și reguli de comportament sunt încă în formare. Pe de altă parte, acuzatorul de stat nu a invocat circumstanțe concrete sau date concrete despre personalitatea inculpatului, care au fost omise de către instanța de fond în procesul de individualizare a pedepsei și în baza cărora să fie formată convingerea obiectivă despre necesitatea agravării pedepsei penale.

Instanța de apel a apreciat că suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului pe un termen de probațiune de 5 ani și acordarea posibilității acestuia, ca în acest termen să se abțină de la comiterea oricărei infracțiuni sau contravenții intenționate, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului și a plasării acestuia în mediul penitenciar.

Practica judiciară a demonstrat că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, corespunzător, instanța de apel a considerat că pedeapsa solicită de procuror este prea aspră.

Astfel, instanța de apel a considerat că, la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, totodată ținând cont și de faptul că, inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă pentru care prevederile art. 90 Cod penal sunt aplicabile.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Instanța de apel a reținut că sentința instanței de fond a fost contestată de acuzatorul de stat și în partea soluționării chestiunii referitor la cheltuielile de judecată, în acest sens, solicitându-se încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată în sumă de 4688 lei. Prin sentință, instanța de fond a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 42,60 lei pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 201902P3773 din 07 noiembrie 2019.

Instanța de apel a reținut că în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond acuzatorul de stat a formulat solicitarea de a fi încasat din contul inculpatului Stanțier Vasile a cheltuielilor de judecată în sumă de 4688 lei.

În contextul art. 227-229 Cod de procedură penală, Colegiul Penal a menținut soluția instanței de fond în partea ce ține de încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată în mărime de 42,60 lei pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 201902P3773 din 07 noiembrie 2019. Totodată, s-a reținut că raportul de expertiză judiciară menționat supra a fost efectuat în cadrul cauzei penale nr. 2019481292, unde au fost recunoscuți în calitate de învinuiți Țurcan Dumitru, Popovici Grigore

și Stanțier Vasile, iar din aceste considerente, de la inculpatul Stanțier Vasile urma să fie încasată doar suma de 42,60 lei.

În ceea ce privește solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată ce depășește suma pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară, instanța a apreciat ca nefondată, or, din materialele cauzei penale nu rezultă suportarea altor cheltuieli de judecată, în acest sens, nefiind administrate careva probe pertinente și concludente.

Cu referire la soarta corpurilor delictive, s-a constatat că instanța de fond a soluționat această chestiune în conformitate cu art. 162 Cod procedură penală și, respectiv, a dispus păstrarea de către proprietarul Lebedev Denis a obiectelor recunoscute în calitate de corpuri delictive, și anume: un ghiozdan din materie culoare surie, în care se afla o pereche de chei, un blocnot cu inscripția „Office book”, un notebook de model „Lenovo” de culoare neagră, un carnet cu inscripția „product Catalog”, un fular, o pereche de ciorapi de culoare surie, o filă „A4”, în folie pe care era printată o bucătărie, un acumulator pentru telefoane de model „Baseus” și un ceas de model „Samsung Gear S3”.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel, din motiv că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivare recurentul a indicat că,

- instanța de apel nu s-a expus motivat asupra tuturor argumentelor invocate în apel, ca urmare a admis eroare de drept cu privire la individualizarea pedepsei și a alegerii modalității de executare a pedepsei;

- partea descriptivă a deciziei conține constatări și argumente care contrazic constatările și argumentele invocate în acest sens de către instanța de fond;

- instanța de apel a ignorat în cazul numirii pedepsei penale inculpatului prevederile art. 61, 75 Cod penal, nu a indicat circumstanțe care ar releva cu certitudine că corectarea inculpatului este posibilă fără izolarea lor de societate;

- inculpatul nu a fost sincer pe tot parcursul procesului penal iar la etapa urmării penale nu a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii. Mai mult, în cadrul cercetării judecătorești inculpatul nu a recunoscut de fapt învinuirea în sustragerea deschisă a bunurilor care aparțin părții vătămate, insistând că doar a lovit-o pe victimă cu piciorul după care ar fi fugit și nu ar fi avut asupra sa nici un bun material ce ar aparține părții vătămate;

- instanța de fond și de apel urma a pune în sarcina inculpatului toate cheltuielile judiciare constatate, ca ulterior, aceasta, în eventualitatea condamnării celorlalte

persoane care au participat la săvârșirea infracțiunii, să dispună de dreptul de a iniția o acțiune în regres față de respectivii.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea în principiu a recursului ordinar în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să intervină în soluțiile adoptate în latura pedepsei, când se constată că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Se reține că, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă instanța de recurs precizează că recurentul referindu-se la pct. 6 din norma menționată, indicând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu și-a argumentat motivul arătat, ceea ce rezultă că acesta este indicat declarativ.*

În ce privește argumentul care reprezintă temeiul prevăzut la pct. 10), alin (1) art. 427 Cod de procedură penală conform căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul reține, că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel numai cu referire la pedeapsa stabilită, solicitând aplicarea unei pedepse mai aspre.

Totodată, Colegiul penal, analizând conținutul recursului declarat și decizia atacată, consideră că alegațiile recurentului sunt neîntemeiate, or, instanța de apel la judecarea apelului declarat a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin.(1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală.

Ca urmare, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect și motivat i-a stabilit inculpatului categoria și măsura de pedeapsă. Astfel, relevând în cuprinsul deciziei circumstanțele cauzei, și anume gradul prejudiciabil al faptelor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea penală, instanța de apel just a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin stabilirea acesteia sub formă de închisoare.

Mai mult, instanța de recurs reține și faptul, că argumentele invocate de recurent referitor la etapa urmăririi penale, nu au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, iar potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs nu pot fi invocate acele temeuri care nu au fost indicate și în apel.

În continuare Colegiul penal menționează faptul că, recurentul în recurs se axează pe expunerea desfășurării urmăririi penale, verificarea și aprecierea probelor și corectitudinea aplicării prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și a art. 90 Cod penal. De asemenea, invocă problema cheltuielilor de judecată, pe care ambele instanțe parțial le-a admis și a impus inculpatului achitarea lor în folosul statului.

Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept concret și respectiv nu sunt motivate sub aspectul adoptării unei soluții de casare a hotărârilor recurate, ca fiind ilegale, iar argumentele referitor la neconcordanța dintre probe, intenția inculpatului în recunoașterea vinei și motivarea deciziei au fost verificate de către instanța de apel și motivat au fost respinse, soluție pe care o preia și instanța de recurs ordinar.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticile invocate de recurent în recursul declarat, Colegiul penal ajunge la concluzia că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă în partea condamnării lui Stanțier Vasile în baza art. 187 alin. (2), lit. b) e) și f) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, fixându-i-se un termen de probă de 5 ani și admiterea parțială a cererii acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă de 4688 lei și încasarea din contul lui Stanțier Vasile în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime totală de 42,60 lei pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 201902P3773 din 07 noiembrie 2019.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar, urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Oleg Popov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2020, în cauza penală privind-lu pe *STANȚIER Vasile XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 noiembrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion